

Regeringspartierne nu udgør, og Spørgsmaalet er i disse Dage, om de Radikale ogsaa skal op i Regeringskarrossen og køre med videre. Den højtærede Kirkeminister sagde en Gang, at Venstre var ikke noget Hotel, hvor man saadan kunde tage ind og indlogere sig — jeg tror for Resten, det var til den højtærede Forsvarsminister, han sagde det — og det kan være rigtigt, det kan i hvert Fald ikke længere gøres med eet Hotel, der skal mange til. Det er en Hotelring. Jeg tænker mig, at Venstres Centrum bor, som sig hør og bør, paa Hotel „Dannevirke“ — det har jo Dannevirke i Brystet, det har navnlig den højtærede Forsvarsminister —, og det er rimeligt, at det har sin Bopæl der. Men det kan sikkert ikke gøres med Hotel „Dannevirke“ alene. Ogsaa paa „Missionshotellet“ maa en Del af Venstre bo, og maaske der ogsaa bliver noget til „Annekset“. For det konservative Folkeparti er selvfølgelig Hotel „Kongen af Danmark“ det naturligste, men konservative Medlemmer som Hr. Holstein, Hr. Püschel og Hr. Drachmann maa dog sikkert bo paa „Phønix“, hvor den højeste Reaktion altid har haft til Huse lige fra 40-erne. Hvis de Radikale skal op i Karrossen, maa den Del, som hører til Højfinansens, naturligt holde til paa „Palads-hotellet“, medens de andre, mere folkelige Medlemmer som Hr. Slengerik og Hr. Niels Frederiksen formodentlig maa bo paa „Afholdshotellet“. Hvad Erhvervspartiet angaar, kan der ikke være nogen Tvivl om, at det maa bo i „Kisten“, hvor det har sit Hovedkvarter.

Det er denne Hotelring, som den højtærede Statsminister nu skal dirigere med sin Politik. Spørgsmaalet er alene, om de Radikale vil med op i Karrossen. At de andre vil, ved vi, Erhvervspartiet var ganske vist uheldigt ved Landstingsvalget, det betænkte sig saa længe, at det slet ikke fik Brug for sine Stemmer. Det befandt sig i samme Stilling som Muldyret mellem de to Knipper Hø, det kunde ikke bestemme sig til at spise af noget af dem, og saa sultede det ihjel. Missionsfolkene stemmer hver anden Gang paa de Konservative, hver anden Gang paa Venstre. Men ellers er alle enige om, at de hører med. Spørgsmaalet er altsaa, om de Radikale ogsaa skal med. Efter hvad Ordføreren, det ærede Medlem Hr. Rode, sagde forleden Dag, kunde det se ud, som om de ikke skulde med; men jeg lagde dog Mærke til, at Hr. Rode sagde, at hvis Venstre fik en anden Fører end det ærede Medlem, den

nuværende Kirkeminister, havde han ikke noget imod at samarbejde. Jeg har ogsaa lagt Mærke til, at det ærede Medlem Hr. Rode oppe i Christiania sagde til den højtærede Statsminister, at Statsministeren havde en saadan mærkværdig Evne til at samle alle Parter og til at føre en fornuftig Politik, en Politik, som selv Hr. Rode fandt havde sine gode Sider.

Under disse Omstændigheder synes jeg ikke, man skal forsværge, at ikke Ringen kommer til at omfatte hele den borgerlige Familie udenfor Socialdemokratiet. Jeg hørte ganske vist under den sidste Valgkampagne en radikal Mand i Varde-Kredsen sige paa et Møde, at han havde ikke noget imod at komme op i Karrossen, men han kunde ikke lide, at de Konservative ogsaa var der; naar de kunde komme ned, vilde han gerne op. Men saadanne Smaating maa man virkelig se bort fra, det kan ikke hjælpe at hænge sig i den Slags, man maa se stort paa Sagen og samle alle om det store Formaal: at bekæmpe Socialdemokratiet. Jeg har ganske vist lagt Mærke til, at det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, som faar Ordet efter mig, i Fjor hævdede, at man kunde nok slutte Alliance med saadanne Radikale som Jeppesen (Drusebjerg), Landstingsmanden, men med Hr. Rode kunde man ikke slutte noget Forlig. Jeg vil gerne sige til ærede Medlemmer som Hr. I. A. Hansen og Hr. Rode og andre, som ikke vil slutte Forbund med bestemte Personer, at Politik er ikke Personerne, det er Sagerne, og naar man endelig er gaaet med i Sagerne, kan saadanne Smaating som, om Føreren hedder Christensen eller Neergaard eller Rode eller Slengerik, saamaend være temmelig ligegyldige. Hovedsagen er, om man kommer op i den rigtige Karrosse og frem mod det rigtige Maal, og jeg nærer derfor ingen Tvivl om, at man nok til sidst kommer til at køre sammen.

Men det vil ikke forslaa, at Venstre og Radikale kører sammen; de maa have de Konservative med, for de kan ikke gøre det alene. Og dèr er det saa uheldigt eller heldigt, om man vil, at det ærede Medlem Hr. Pitzner forleden Dag sagde, at han nok vilde bestemme Retningen: vi skulde have en maalbevidst konservativ Politik ført her. Det fik Venstre at vide: en maalbevidst konservativ Politik! Det er ikke til at tage fejl af, det er ren Besked. Det konservative Folkeparti vil være med til at bestemme, hvorledes Forslagene skal formes. Jeg tænker derfor, at det bliver det ærede Medlem Hr. Pitzner, der foreløbig kommer til